

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de febrer de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- L'Aute de 19 de març de 25 de novembre del 2003 va desestimar les excepcions dilatòries de cosa jutjada i subsidiàriament d'incompetència de jurisdicció formulades per la representació processal de la societat "P. SL" davant de la demanda de la representació processal del Sr. J.C.K. .

II.- La Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 10 de maig del 2007 va estimar substancialment les demandes formulades en dates 20 de juliol del 2000 i 30 d'abril del 2002 per la representació processal del Sr. J.C.K. contra el Sr. R.G.D. i la societat "P. SL", que es van acumular en virtut de l'Aute de 19 de març del 2004, desestimant l'excepció de manca de legitimació passiva del Sr. R.G.D. i condemnant solidàriament als defenents al pagament de 126.016,98 euros, més interessos legals i costes.

III.- Contra l'esmentada resolució va formular recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "P. SL" i del Sr. R.G.D. sol·licitant la seva

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

revocació íntegra i la desestimació de les pretensions de la part agent, recurs que va ser desestimat per la Sentència d'aquesta Sala de 18 de desembre del 2007, imposant les costes de l'alçada a la part recurrent.

III.- Mitjançant escrit de conclusions de data 27 de desembre del 2007 la representació processal de la societat "P. SL" i del Sr. R.G.D. formula recurs de nul·litat d'actuacions contra la Sentència d'aquesta Sala i, pels arguments recollits en les seves conclusions, sol·licita que es declari vulnerat el seu dret constitucional a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució i es procedeixi a declarar la nul·litat de les resolucions de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 25 de novembre del 2003 i d'aquest Tribunal de data 18 de desembre del 2007 i la corresponent retroacció d'actuacions processals realitzades d'ençà aquella data.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'article 18 bis tercer de la Llei de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials permet a tota persona que consideri que una resolució judicial ha vulnerat el seu dret fonamental a la jurisdicció que recull l'article 10 de la Constitució andorrana sol·licitar a l'òrgan judicial que la va dictar que declari la seva nul·litat.

En el cas present, la representació processal de la societat "P. SL" i del Sr. R.G.D. al·lega la vulneració del seu dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 CA, entenent que la qüestió litigiosa està sotmesa a arbitratge per haver-ho acordat així les parts ara en litigi en el contracte de compte en participació atorgat entre les parts en data 12 de febrer del 1992, tal com va establir l'Aute d'aquesta Sala de data 21 de juny del 2001 i que, per tant, la jurisdicció civil no és competent per conèixer aquest litigi i, en virtut del que disposa aquesta resolució, s'ha d'estimar també l'existència de cosa jutjada.

El motiu al·legat per la recurrent no pot ser estimat, per un cantó, perquè aquest incident no es pot entendre com una tercera instància, en la què es puguin

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

tornar a reiterar els arguments i les qüestions al·legades en el procediment per tal d'intentar que es revisi la valoració jurídica que d'elles ha fet aquesta Sala d'acord amb els interessos de la part que promou l'incident, sinó que sols és procedent quan aquesta hagi vist vulnerat dins del procediment un dret protegit constitucionalment.

D'altra banda, la Sentència que s'impugna posa de relleu, motivant-ho de manera extensa, que, plantejades per "P. SL" les excepcions dilatòries d'incompetència de jurisdicció i cosa jutjada davant la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.C.K. en data 30 d'abril del 2002, es va obrir el corresponent incident i l'Aute de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 25 de novembre del 2003 les va desestimar, havent esdevingut ferma la citada resolució ja que no va ser recorreguda. Atès aquest fet, la Sentència impugnada entén que, d'acord la jurisprudència d'aquesta Sala (citant la Sentència de 30 de juny del 2004 que es remet a les de 15 de novembre del 2001 i 23 de juliol del 1998), les excepcions dilatòries objecte d'un procediment incidental no es poden tornar a formular en el procediment ordinari, encara que es pretengui plantejar-les com peremptòries.

Per aquesta raó, qui, en tot cas, deixava sense efecte una resolució anterior o es declarava indegudament competent era l'Aute que resolvia l'incident que es va obrir com a conseqüència de les excepcions plantejades pels defenents i que no va ser recorregut i per tant va esdevenir ferm. Malgrat tot, la Sentència impugnada posa de relleu que, fins i tot en el cas que no es tingués en compte el criteri jurisprudencial esmentat, caldria estimar, en el mateix sentit que l'Aute de l'Hble. Tribunal de Batlles que resol l'incident, que amb posterioritat a la fermesa de l'Aute d'aquesta Sala de 21 de juny del 2001 (que entenia que la jurisdicció civil no era competent per resoldre el litigi perquè el demandant no havia requerit al demandat de manera fefaent per tal que es formalitzés l'arbitratge) el Sr. J.C.K. va requerir als defenents aquesta vegada de manera fefaent per tal que es portés a terme l'arbitratge pactat, sense que aquests estiguessin disposats a fer-ho, de tal manera que, en cas de negar-li al Sr. J.C.K. l'accés a la jurisdicció ordinària, aquest no podria obtenir una resolució que posés fi al litigi plantejat per cap de les vies que admet el nostre ordenament amb evident

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

vulneració del seus dret constitucional d'accés a la jurisdicció.

II.- Al·lega en segon lloc la recurrent que no és d'aplicació a l'objecte del present litigi la doctrina jurisprudencial invocada per la resolució impugnada, ja que la Sentència de 30 de juny del 2004 que es cita, que entén que té el número de repertori 2342, no fa referència a les Sentències que s'esmenten i parteix d'un supòsit diferent. Com es pot observar al repertori de jurisprudència de l'any 2004, la Sentència de 30 de juny del 2004, a la que fa referència la que és objecte d'impugnació, té el número 2205 i aquesta es remet clarament a les Sentències citades, fonamentant així la jurisprudència que es defensa ja que es refereix al mateix supòsit. Per aquesta raó, entenem que aquest motiu del recurs és conseqüència exclusivament d'una poc acurada recerca jurisprudencial.

III.- La part promotora de l'incident al·lega igualment que la demandant no va identificar degudament la naturalesa de l'acció que li donava fonament, ja que la única acció exercitada era la de responsabilitat contractual mentre que tant la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles, com la d'aquesta Sala apliquen la doctrina de l'aixecament del vel societari condemnant solidàriament a la societat "P. SL" i al Sr. R.G.D.. Malgrat els arguments de la recurrent, ni aquesta decisió comporta una vulneració del dret de defensa i contradicció processal de l'esmentat senyor, ni la manca de qualificació d'una acció pot ser rellevant quan aquesta es pot identificar suficientment del petitum de la demanda i del contingut d'aquesta. En efecte, la demanda formulada pel Sr. J.C.K. en data 20 de juliol del 2000, que es va acumular a la de 30 d'abril del 2002, es va dirigir contra la societat "P. SL" i contra el Sr. R.G.D. en reclamació d'una determinada quantitat al·legant l'incompliment d'un determinat contracte, raó per la qual l'acció estava perfectament identificada. D'altra banda, l'acció es dirigia contra la societat i contra el seu únic soci, al·legant que aquest era responsable personal de l'actuació de la societat, ja que era ell qui havia utilitzat les sumes lliurades a aquesta en el seu propi benefici i a ella va contestar la representació processal del citat senyor en data 21 de març del 2002 exposant tots els arguments que va estimar convenient i afirmant que no havia estat mai soci, ni particip de la promoció immobiliària, sinó sols apoderat

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

de "P. SL". Per aquesta raó, entenem que l'acció estava perfectament identificada i els demandats tenien coneixement de la raó per la qual es dirigia contra ells la demanda, tenint en compte que el nostre ordenament no defensa un criteri inflexible o excessivament formalista, sinó que en virtut del principi *pro actione* el que requereix és que el demandat pugui tenir coneixement de què és el que es sol·licita, contra qui es dirigeix la sol·licitud i per quin motiu, per tal que aquest pugui defensar-se de la imputació que se li fa, podent aplicar els Tribunals la norma que considerin més adient per rebutjar o estimar les pretensions de les parts sempre que no impliquin modificació o alteració de la causa de demanar al·legada per les parts.

IV.- En desestimar-se l'incident procedeix imposar les costes del mateix a la part que l'ha promogut,

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de nul·litat d'actuacions plantejat per la representació processal de la societat "P. SL" i del Sr. R.G.D. contra la Sentència d'aquesta Sala de data 18 de desembre del 2007, imposant les costes del mateix a la part que l'ha promogut.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-